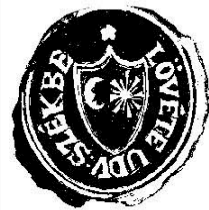

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

XVI. évfolyam, 6. szám

Ára : 1 lej

2015. JÚNIUS

Hálaadás a papi hivatás kegyelméért Lövétén

Püspöki szentmise keretében kedden, június 23-án este 6 órakor a papi hivatás ajándékát, a kapott kegyelmeket köszönték meg, újabb erőt és kitartást kértek a további lelkipásztori szolgálathoz Istentől, a lövétei Kisboldogasszony plébániatemplomban. 1985. június 23-án 22 papot szentelt a boldogemlékű dr. Jakab Antal megyéspüspök a gyulafehérvári székesegyházban. A 22 pap között volt a lövétei egyházközség lelkipásztora, Ft. László István plébános úr is. Az idei 30 éves papi osztálytalálkozó szervezése egyházközségünk lelkipásztorára esett, így e jeles esemény házigazdája a lövétei egyházközség volt. A hívek nagyszámú jelenlétében bemutatott ünnepi hálaadó szentmise főcelebránsa és ünnepi szóno-ka Exc. és Ft. Schönberger Jenő, a szatmári egyházmegye megyéspüspöke volt, aki ennek a papi évfolyam közösségnek a tagja. Továbbá jelen voltak és koncelebráltak: Ft. Dirschl Johann, a temesvári egyházmegye általános helynöke, Ft. Varga Rezső, a gyulafehérvári főegyházmegye gazdasági igazgatója, Ft. dr. Nóda Mózes, a kolozsvári Bábes-Bolyai Tudományegyetem Teológia Karának előadó tanára, Ft. Csala László csíkmenasági-, Ft. Daniel Ernő-András nyikómalomfalvi-, Ft. Eröss Miklós gyoroki-, Ft. Fehér Márton parajdi-, Ft. Jakab Lajos vágási-, Ft. László Áron maroshévízi-, Maskara János berettyószéplaki-, Sánta Pál lemhényi-, Simó Gábor mikóújfalusi-, Vojtku László a szatmárnémeti Szentlélek plébánia plébánosai és Turós Dezső, aki Debrecenben szolgál. A 16 jelenlévő pap a szentmise keretében megemlékezett arról a 4 elhunyt évfolyamtársaikról is, akiket a 30 év alatt az Isten az örökkévalóságba szólított. E magasztos ünnepet az egyházi kórus is ünnepélyesebbé tette énekszolgálatával.

A papi osztálytalálkozó alkalom arra, hogy találkozáskor egymással felidézzék közös örömeiket, nehézségeiket, gondjaikat és ezeket megbeszélve, tovább menvén vállalni tudják a mindennapi terheket. E jeles évforduló alkalmával kívánunk egyházközségünk plébánosának sok erőt, egészséget, hogy még sokáig tudja végezni egyházközségünkbe szolgálatát. Ad multos annosvivat!

Tódor Lóránd

Papszentelés Gyulafehérváron

Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepén, június 29-én hétfőn, a gyulafehérvári székesegyházban Jakubinyi György érsek öt diakónust szentelt pappá Tamás József segédpüspök, valamint az egyházmegye több mint hatvan papjának és hívei jelenlétében. A szentelendők sorában állt a lövétei egyházközségből származó Tódor Attila. Ezen ünnepi alkalmából 170 lövétei zarándokolt Gyulafehérvárra a papszentelésre. Jakubinyi György érsek bevezetőjében örömmel nevezte a papszentelés alkalmát: Isten munkásokat küldött aratásába, újmisésekkel ajándékozta meg a Gyulafehérvári Főegyházmegyét. A hivatások évében mindannyiunknak szívügye kell legyen, hogy értük és az utánuk következőkért imádkozunk - kérte a főpásztor. Az evangéliumot követően bemutatták a jelölteket a szentelő püspöknek, a főpásztor homíliát mondott. Kifejtette, hogy Szent Péter és Szent Pál miként kapta a papi hivatást. A felszentelendők sem önmagukban bízva hallották meg a hívó szót. A homília, majd a szentelendők ünnepélyes ígéretye után, a Mindenszentek litániája alatt leborulva, a hívek térdelve vagy állva imádkoztak, majd a kézrátétel és a felszentelő ima következett. A papjelöltek egyenként a szentelő püspök elé térdeltek, ő pedig két kezét fejükre téve csendben imádkozott, átadva a lelki hatalmat. Az újonnan felszentelt papok kezeinek krizmával való megkenése után a papi módon viselt stólába és miseruhába való öltöztetésre került sor, átvették szolgálatuk liturgikus eszközeit, a paténát és a kelyhet, Isten népének áldozati adományával: a kenyérral és a borral. Az új papok a szentmise áldozati részét már a felszentelő püspökkel együtt ünnepelték,

folytatás a 4. oldalon

KIVONAT,

a 2015. június 8-i tanács gyűlés jegyzőkönyvéből

Györgylőrincz Ernő, a gyűlést vezető elnök ismereti a napirend tervezetét az alábbiak szerint:

1) Előterjesztés, határozatjavaslat, a 313-as kiírás szerinti turisztikai pályázat értékének és az erre vonatkozó garancialevél értékének módosítására vonatkozóan,

2) Előterjesztés, határozatjavaslat, a 2014-es évi költségvetés végrehajtásának jóváhagyására vonatkozóan,

3) Kérések és más problémák megvitatása.

A jelenlevő 9 testületi tag elfogadta a napirend tervezetét.

1) A polgármester ismertette az előterjesztést, a 313-as kiírás szerinti turisztikai pályázat értékének és az erre vonatkozó garancialevél értékének módosítására vonatkozóan.

A helyi tanács 47/2014 számú határozatával jóváhagyták a turisztikai pályázat értékét 720.047 lej összegben, valamint a 48/2014 számú határozattal az erre a pályázatra vonatkozó garancialevél értékét 198.910 lej értékben.

Az utolsó egyeztetések során az alábbi módosításokat voltak javasolták

- A pályázat összértéke 713.643 lej
- A garancialevél értéke pedig 217.233,50 lej

Az előterjesztés és a fentiek ismertetése után a jelenlevő 9 testületi tag egyöntetű szavazattal elfogadta és jóváhagyta a fenti módosítást.

2.) A polgármester ismertette a határozatjavaslatot és az előterjesztést, a 2014-es évi költségvetés végrehajtására vonatkozóan:

- bevételi részen a megvalósítás összesen 5.930.794 lej, amelyből a saját bevétel (helyi adók és illetékek, továbbá más bevételek) 1.565.361 lej a különbség pedig az áruforgalmi adókból visszaosztott összeg, állami támogatás (szubvenció) és pályázati pénzek.

- kiadási részen az összköltség 5.807.064 lej, amelyből a hivatal működtetésére összesen 461.343 lej, öregek otthonába és speciális intézetbe utalt személyek ellátásához való hozzájárulások kifizetésére összesen 4.496 lej, civil védelemre, tűzoltóság működtetésére 110.068 lej, a tanügyi intézmények összköltsége 1.697.912 lej, kulturális intézmények (kultúrotthon, könyvtár, tájház, egyház támogatása) 158.486 lej, szociális tevékenységek (szociális konyha, mozgássérült személyek gondozóinak fizetése és az utána járó hozzájárulások kifizetésére, szociális segélyben részesülő személyek fűtési pótlékának kifizetése és más szociális jellegű kifizetések) 532.264 lej, közvilágítás és más szolgáltatásokra 150.874 lej, környezetvédelem (szemétszállítás 172.167 lej, csatornázási munkálatok kifizetése 285.438 lej) összesen 457.605 lej, utak és

utcák karbantartására 2.098.992 lej (Lövete-Kiruly-Kalibáskő út, Szelterszi út, utcák és más költségek), a turisztikai pályázatnál 34.324 lej.

A fentieket a polgármester kiegészítette az alábbiakkal:

A Kirulyi tábor helyzetét, a felújítására vonatkozó hatástanulmányt elkészítették.

A Somkőháta villamosítására vonatkozó terveket elkészítették, a munkálat anyagi költségét a megyei tanács fogja finanszírozni, míg a munkálatokat valószínűleg a helyi tanács, saját erőből fogja megoldani.

A fentiek ismertetése és megvitatása után a jelenlevő testületi tagok 9 igen szavazattal jóváhagyták a 2014-es évi költségvetés végrehajtását.

Más téma nem lévén, a gyűlést a soros elnök bezárja.

Gyűlést vezető elnök,
Györgylőrincz Ernő

Jegyző,
Miklos Ida

A híd

Épültek hidak régen is és épülnek ma is. A laikus ember szemlélője az eseménynek és várja az új hidakat.

Mi, helybeliek, tudjuk, hogy két új híd épül a falu központjában, de távollevő testvéreinket is szeretném tájékoztatni.

Miről is van szó? A 132-es megyei út javítása során a hidakat is újraépítik, nem felújításról van szó, hanem nagy, új hidakról, többek között a falu központjában, a Piac hidat és mellette, lent az Ágoston hidat készítik a munkások. Csodálkozva figyeljük, ahogy nap mint nap elhaladunk munkába járás közben mellettük, ahogyan szegecselik össze az elemeket, az eszkavátorok ide-oda rakosgatják a mederből kiszedett iszapos homokot, ahogyan elkészítették a vasbeton kofrácsot, stb. Lehet, hogy nem jól írom le szakmailag a munkálatokat, de mi, kívülállók, csak ennyit értünk hozzá.

folytatás a 3. oldalon

folytatás a 2. oldalról

Egy baráti társaságban szó esett a hidak építéséről, és találgattuk, hogy minek is készítették azokat a bunker szerű, összecsavazott fémelemeket, az egyik azt mondta, hogy beleteszik a vízmederbe, fordítva, hogy azon könnyebben fusson le a víz, a másik azt hitte korlát lesz belőle a híd szélén, aztán a férfi embertársaink helyretették a felvetéseket és azt mondták nekünk, hogy a híd tartóelemeiként szolgálnak majd azok a fémrészek. Immár látjuk meg majd, de úgy titokban, a begyünk mélyén tudjuk, hogy nekik mindenben mindig igazuk van.

Egy régebbi történettel támasztanám alá állításo-mat. Amikor asszony hal meg a rózsafüzér társulatból, vagyis az utcánkból, akkor két asszony viszi ki a temetőbe a zászlót. Nem emlékszem, akkor ki volt a megholt, csak arra, hogy én és valamelyik fiatalabb asszony vittük akkor a zászlót és elsőként értünk ki a sírhoz a temetőbe. Elkezdtük nézegetni, hogy akkora sírgödöröt ástak férfiaink, hogy nem fog beleférni a koporsó. Addig tettük-vettük, amíg megérkezett az első, lapátos férfiember, s annak szövé is tettük. Tömör, rövid volt a válasz, csak ennyi: "Ezt az emberek mérték meg.", szóval a férfielemek, s képzeljék el, igazuk is volt, mert könnyedén belefért a koporsó a gödörbe. Ezt azért írtam le kedves maguknak, hogy, ha asszonytársaim nem értenek valamit a világ dolgából, bátran kérdezzék férjeiket, mert ők inkább tudnak válaszolni erre-arra, ha éppen van kedvük hozzá, és nem a tv-ből informálódnak éppen akkor is.

Hidakat építenek ma, de hidakat építettek ezelőtt is. Kötélverő Máté János nagyapám nem csak a kötélveréshez értett, hanem a famunkához is, hidakat is épített ő is, de az igazi hidász az Lázár János volt, aki hídvállalkozó volt és munkásoknak ő irányította a munkát és együtt készítették hidakat. Rajtamaradt a Hidász név és még sok történet, ami vele kapcsolatos. Csak egyet engedjenek meg:

Egy alkalommal észrevette az erdőn, hogy a patakba betett varsát valaki ellopta, de kiköbözte, hogy ki volt és azt mondta neki: "A varsát vágják és fonják, nem pedig lopják". A varsá, aki esetleg nem tudja, vesszőből készült (azért vágják) és valahogyan összefonják a vesszőt, úgy, hogy a hal bele tud menni a varsába, de ki nem, és így be van cserkészve.

Amikor hídvállalkozó volt, akkor egy fontos hidat készítették valahol, és felkért az elöljáróság Hidász mellé a megyétől egy mérnököt, hogy segítsen megtervezni. Az ki is jött és elkezdte magyarázni, tenni-venni a dolgokat. Akkor Hidász János bácsi azt mondta neki: "Ne pattogjon az úrfi, mert én már akkor hídvállalkozó voltam, amikor maga a puliszkát a taknyával ette."

Tehát tudta a dolgát. Különben János bácsinak van még egy élő leánya a második házasságából, a férjem nagymamája, aki azt hiszem, a legidősebb a faluban, vagy a legidősebb háromban biztosan benne van. Teréznek hívják és 1919-ben született, februárban betöl-

tötte a 96. évet. A jó Isten éltesse, hogy ünnepelhes-sük meg a 100. születésnapját!

Visszatérve a híd munkákra, nagy dolog, kemény munka, büszkék lehetnek magukra a munkások, mi is büszkék vagyunk rájuk, mert lövétei fiatal emberek dolgoznak s alkotnak maradandót, amit unokáink, ükunokáink is kellene használjanak.

Adjon a jó Isten sok jó egészséget nekik és család-jaiknak!

U.i.: Azóta helyére kerültek a hídnak az elemei.

Fazakas Ágnes

Kedves Kiáltóm!

2015. június 5.

Az előző számotokból ránk mosolyog Gagyí Jenő bácsi és szerettei. Ő volt a régi típusú, katonásan szigorú tanító. Elvéhez mindenkor hú maradt: ha a gyermek hibázik, azt meg kell büntetni!

Elég sokszor figyelmeztetett engem is: Áron, te ezt nem jól csinálod! Ez később megbosszulja magát. Igaza volt, de most más a trend.

Abban az időben kötelező pionírtevékenység is volt, a gyermekek szabadidejét kitöltendő. Ahány osztály, annyi osztag. Mindenkinek piros zászlója, kürtje, dobja. Sokan nem szerették, de én nagyon is. Hetente nem, de havonta biztos, hogy egyszer Kirukysarka zengett a kürtök és dobok hangjától. Nem számított az időjárás, az évszak, mi mentünk éj-hálóba. Rossz idő nincs, csak rossz kiránduló.

Az a húsz, sokszor harminc gyermek együtt, csapatban dolgozott. Takarítás kinn-benn, tűzifa készítés, vízhordás, labdarúgás, trombita recsegtetés, dobpergetés. Mindezeket időre beosztva, a maga rendjén. Nagyszerű volt zenészővel, énekkel szürkület után felvonulni Nádasszékbe, ott borvizet venni és ugyanúgy visszavonulni. Mellékelek két fényképet is, ha tudtok velük kezdeni valamit.

Szeretettel,
Simon Áron

folytatás az 1. oldalról

Papszentelés Gyulafehérváron

koncelebráltak. A liturgia a főpásztor ünnepi áldásával ért véget. Az újonnan szenteltek megkapták első kinevezésüket. Augusztus 1-jén megkezdik segédlelkészi szolgálataikat a főpásztor által kijelölt helyeken. Tódor Attila a csíkszeredai Szent Kereszt-plébánián kezdi meg papi szolgálatát. Első ünnepélyes szentmiséjét július 5-én vasárnap 12,30 órától mutatja be Kisboldogasszony templomunkban.

Tódor Lóránd

Fotó: Egved József, 2015

Fotó: Egved József, 2015

Fotó: Egved József, 2015

Fotó: Egved József

Szomorú a gólyapár

Amikor a téli napforduló alkalmából az újévet köszöntjük és az újévi jókívánságokról beszélünk az iskolában, mindig viccesen felteszem a kérdést, hogy remélem nem azt kívánjuk az újévben: "hogya az én kecském negdöglött, dögöljön meg a tiéd is"? Ezután elsoroljuk a jókívánságokat, hogy adjon az Úristen az újévben: egészséget, békességet, jó termést, jó időjárást (hiszen az egész évi termés sokat függ az időjárástól), továbbá kérjük a Fennvalót, hogy mentsen meg természeti katasztrófáktól - jégverés, árvíz, villámcsapás - és még sorolhatnánk tovább. Azt is sokszor elemlegetjük, hogy a magas hegyek minket sok mindentől megóvnak, megvédenek, megcsendesítik a viharos szeleket, és általában a nagy viharok, amelyek a sík vidéken bizony katasztrófákat okoznak, nálunk már csendesebben, megtörve érkeznek, mondhatjuk szárnyukat szegik a hegyeink.

Szülőfalunk többé-kevésbé - hála Istennek - még a jó székely falu életét éli, végezzük a munkánkat tavasztól őszig, majd télen egy kicsit megpihenve újra és újra nekirugaszkodunk a kötelességeinknek. Ahogy minden új évnek új reménnyel indulunk neki, ugyanúgy minden tavasszal érdeklődve figyeli mindenki, hogy mikor érkeznek meg, a számunkra oly kedves régi vendégeink, vagyis mikor érkeznek a gólyapár. Érkezésükre felfigyel az egész falu, gyerekek, felnőttek elmondják egymásnak: "láttátok-e, az egyik már megjött", majd hamarosan nagy köröket leírva, mintha köszöntené a falut, megérkezik a második gólya is, és büszkén pihennek meg, megtalálva a régi fészket. Ettől a perctől kezdve gólyáink a figyelem központjába kerülnek, hiszen figyeli őket a sok járó-kelő ember, figyeli őket az iskolába-óvodába igyekező sok gyermek, a nagyszülőknek meg kell egy pillanatra állni a gólyafészkeknél, hiszen a kicsi unoka fel kell nézzen a magasba, hogy lám fel keltek-e a gólyák, és valljuk be, hogy még az is észre kell vegye gólyáinkat, akit amúgy nem nagyon érdekel a gólyadolog, de ha netalán egyszer "megtisztelik" onnan fentről a jó magasból, a fejére loccsan a gólyaürülék, az többet nem felejt el, hogy hol vannak a gólyák, és nagy ívben kerüli el a villanyoszlopot.

Fotó: Egyed József

Gólyáink az évek alatt sok utódot kiköltöttek, sok kicsi gólya indult el hosszú útjára a lövétei fészkekből. Voltak olyan évek is, amikor nem szaporodtak, például 2014-ben. Az idén viszont, mintha pótolni akarták volna a lemaradást, egyszer csak azt vettük észre (főleg a szemközti oldalról, ahonnan szinte bele lehetett látni a fészkekbe), hogy egyre több kicsi fej kandikál ki a fészkekből, és miután meg lehetett számolni, boldogan újságoltuk, hogy bizony öt kicsi gólya népesíti be a fészket. Boldog volt a gólyacsalád, boldogan hordták az élelmet kicsinyeiknek, de sajnos az ő életükben is jönnek a bajok, a botlasztók, és a megpróbáltatás számukra tragédiával végződött, hiszen az évek alatt megterebélyesedett fészkek a nagyon kiadós eső miatt átázva és többszörösen megnehezedve rá-

ereszkedett a villanydrótokra, rövidzárlatot okozva valósággal szétrobbant és az úttestre szórta a fészkek kétharmadát. Ahogyan falun lenni szokott, hamar elterjedt a hír, és másnap reggel szomorú, meghökkent arcú, könnyes szemű gyermekek néztek fel a magasba, keresve az öt kicsi fejet, de sajnos nem láttak mást, mint két szomorú gólyaszülőt, akik fejüket lehajtva, meg-

dermedve, magukba roskadva álltak a szétzúzott üres gólyafészkek maradján, és talán azon gondolkodtak: Istenem, hogyan tovább?

Példaértékű a gólyáink helytállása, mert habár azon a szomorú napon nem találták a helyüket, és össze-vissza repültek, egyik épületről a másikra, keresve kicsinyeiket, egy nap elteltével újra munkához láttak, és a szélrózsa minden irányából friss gallyakkal érkeztek, hogy tatarozzák a tönkrement fészket, és ha még nem késő, újabb kicsinyekkel népesítsék be fészket.

Szorítsunk nekik, gondoljuk lesz erejük az újrakezdéshez, jövő tavasszal pedig még nagyobb szeretettel és érdeklődéssel várjuk őket, és nem is akarunk arra gondolni, hogy esetleg elkerülik azt helyet, ahol ez a szomorú eset történt velük, hiszen ők a mi gólyáink, nem hagyhatják cserben a kíváncsi tekintetű gyermekeket és minket, felnőtteket sem.

Lázár Béla

Búcsú egy tanítótól - Márton Margit kolleganónk nyugdíjazása alkalmából

Kedves Mancsi!

"Valaki mondja meg, kinek kell hinnem,
Valaki mondja meg, kinek nem,
Valaki mondja meg a hosszú évek,
Miért tűnik úgy, mint egy pillanat,
Valaki mondja meg, mi az, hogy elmúlt
Valaki mondja meg, hol maradt?"

A leghosszabb utazás is egy lépéssel kezdődik: ezzel. Erre az utazásra kísértünk mi el idáig, innen külön hajóra szállsz. Ez nem jelenti azt, hogy ne hiányoznál majd a legénységből. Sok okom van ezt mondani: a kávé bandában csak ketten maradunk, ki mondja meg nekünk, ha valakit nem ismerünk, kinek lesznek jó régi sztorijai azokról az időkről, amelyekben mi még öntudatlanok voltunk, ki lesz kétkedő helyettünk?

Azt hiszem rád illik az a közhelyes mondás, hogy légy észrevehetetlen, ahol vagy, de hiányozz onnan, ahonnan elmentél.

A nagybetűs életed kezdetén okosságokkal láttak el az idősebbek. Engedd meg, hogy nyugdíjba vonuláson alkalmával a fiatalabbak tegyék ugyanezt.

Ha a ledolgozott éveid számát kimondjuk, hatalmas számnak tűnik egy kívülálló számára. De csak az tudja, hogy mit jelent ez, aki azt a szakmát választotta, amit te: tanító. S ha jól belegondolunk ez nem szakma, hanem sors, amellyel nem világmegváltást, hanem a világ megváltoztatását gyakoroltad. Egyszóval jól választottad meg az álmod, mely beteljesült és az életedet meghatározta idáig: "A legszívesebben gyermekekkel beszélgetek, tőlük remélem, hogy majd értelmes lények lesznek." Kierkegaard Talán így vagyunk ezzel mindannyian.

Egyszer megkérdezte egy gyerek, hogy hová tűnnek azok a szavak, amelyeket kiradírozunk. Innen jött a gondolatom, vajon egy beteljesült tanítói pálya alatt hány szót törültél le, hányszor írtad tele a táblát, hány táblatörlőt szaggattak szét szavaid?

De eszmefuttatásom közben rájöttem, hogy nem a tábláid száma a mérvadó, hanem a ki nem törült, elmondott szavak súlya a nagyobb.

Hosszú évtizedeket töltöttél azzal, hogy megtanítsd a gyerekeket arra, ami legjobb tehetséged szerint lehetséges. Humorosan szólva, eleget járt már az eszed az anyagon, ideje másfajta gondolatok felé terelni. Irigyeljük, hogy neked mindenre lesz idő, hogy a majd holnap megteszem, neked mindig mára esik.

Egy ledolgozott élet van mögötted: ilyenkor már tudja az ember, hogy mit mikor kellett volna csinálni, jól csinálni, esetleg el nem rontani. De mindig is

nyilvánvaló, hogy az emberben csak a fiatalkori érzelmek és az öregkori gondolatok a jók. Továbbá az is ilyenkor válik világossá, hogy a világ nem megváltozik körülötted, hanem te változtál meg: nem kapkod a fejed olyan gyorsan minden új után, nem fűt már a mohó kíváncsiság. Egyszerűen van az úgy, hogy már nem szeretnél többet tudni, mint amennyit magadba szívtál ösztönösen.

Mielőtt kiszállnál közös hajónkból, mit kívánhatunk neked, tanítónak, kollegának, nőnek:

Légy egy olyan szabad élet részese, amikor azt csinálsz, amit akarsz, legalább is ne kelljen azt megtenned, amit nem akarsz!

Maradjon a szíved vidám, hisz csak így leszel képes meglátni és gyönyörködni a szépben, jóban!

Sok vidám percet, örömet, nehezét, furcsát, keserveket is adott az életed: kívánjuk, hogy ugyanennyit tartogasson még számodra!

Vigyázz az egészségedre, hogy legyen egy tanító, akit magunk helyett ugraszthatunk, ha sürgős eltávolításunk lenne!

Búcsúzóul:

Fel a fejjel, hisz minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de mindennap születik valami, amiért érdemes élni és küzdeni.

Egyszer azt mondtad, akkor lettél felnőtt, amikor elvesztetted az édesanyádat. Kívánjuk, hogy a te gyerekeid csak nagyon soká nőjenek fel! Isten éltesse Mancsi Tanító néni!

Mag Ottilia

A Lövétei Székely Mózes Iskola munkaközössége hosszú, tartalmas, örömteli nyugdíjas éveket kíván Márton Margit tanítónőnek!

DIÁKOLDAL

Folytatásos gyermeknap az óvodában

Már előre tudták a gyermekek, hogy ha szép idő lesz, a Gerökertben fogjuk ünnepelni a gyermeknapot. Nagy volt tehát az izgalom, vajon milyen idő lesz.

És amikor érkezett a várva várt nap, hétágra sütött a Nap!

Az idő tehát kedvezett a délelőtti kirándulásnak, mi, óvónők pedig erőnk szerint próbáltuk minél színesebbé, feledhetetlenné tenni az ott töltött időt.

Mindenki kedvére kijátszhatta magát a tágas terepen. Másnap aztán folytatódott a „buli”, mert Andrea néni a Tálás csárdából minden óvodást meghívott egy-egy fagyira. Ez már annyira megszokott a Tálás csárdától, hogy szinte rosszul esett volna, ha nem történik meg.

Andrea néni most is kitett magáért, hangulatossá tette a helyiséget, volt tánra buzdító zene, pattogatott kukorica, és persze fagyí!

Ezúton is tolmácsolom a gyermekek háláját és köszönetét.

Én a magam részéről kívánok a gyerekeknek még sok- sok élménydús gyermeknapot!

Ladó Herta

A kirándulás

Nagyon örültem, hogy végre elmegyünk kirándulni. Május 16-án reggel indultunk a központból. Megálltunk megpihenni a Nyergestetőn, ahol megnéztük a kopjafákat. Egy fél óra múlva megérkeztünk Kézdivásárhelyre. Elmentünk a Gyűjtemények házába. Nagyon sok kindertojást és kiderfigurát láttunk. Azután elmentünk a Múzeumba, láttunk sok, háborúban használt dolgot, láttunk sok babát, köztük a lövétei népviseletben levőket is. Azután megnéztünk egy babakiállítást, ahol több mint 320 babát láttunk. Elmentünk a virágkiállításra, láttunk sok virágot és ettünk jégkását. Végül elmentünk Tuszádfüdüre, ahol voltunk a Kalandparkban. Nagyon jó volt. Majd hazamentünk.

Miklós Zoltán, II. osztály

Május 16-án, szombaton voltunk kirándulni. Busszal mentünk. Megpihentünk Nyergestetőn, megnéztük a kopjafákat. Kézdivásárhelyre is voltunk, megnéztük a Babakiállítást. Nagyon jól éreztem magam. Azután mentünk a Kalandparkba. Amikor mentünk, nagyon féltem, hogy leesek, de szerencsére nem estem le. A hordókon, amiken át kellett mászni, nagyon izgalmas volt. Szomorú voltam, amikor indultunk haza, de nagyon jó volt.

Márton Zsanett, II. osztály

A kirándulás

Egy napon elhatároztuk az osztállyal, hogy kirándulni megyünk, vagyis világot látni. Gyönyörű volt minden! Tátva maradt a szám, mikor megpillantottam a Szent-Anna-tavat. Óriási volt! Megmértük lépésekkel és körülbelül két kilométer. A színe változott: halványkék, sötétkék és rozsdaszínű. Az erdő körülötte makulátlan és hűvös. Fura a víz, mert néha meleg, s néha langyos. Szép és magas sziklák vették körül. Láttunk olyan embert is, aki egészen közel merészkedett a legmélyebb ponthoz. Vagy láttunk kis halacszkákat, akiknek vibrálóan csillogott a színük a naptól. Nagyon édesek voltak!

Gyönyörű ez a hely! Isten fizesse a tanítónéninek, hogy elhozott ide! Köszönöm!

András Dóra, III. B osztály

Május 16-án elindultunk egy kirándulásra Tuszádfüdüre, a Kalandparkba. De előtte, menetközben megálltunk Nyergestetőn és kimentünk megnézni a kopjafákat. Voltunk még Kézdivásárhelyre a Gyűjtemények Házába, Múzeumba, Babakiállításra. A Gyűjtemények házában nagyon sok mindent láttunk: világító bogarakat, kiderfigurákat. A Múzeumban láttuk a lövétei babát. Volt ott más baba is, de a legszebb a lövétei baba volt. A legjobban a kalandpark tetszett. Remélem még megyünk.

Kolozsi Báborka, II. osztály

Alig tudtam aludni, úgy vártam május 16-át, mert mentünk az osztállyal kirándulni Kézdivásárhelyre és Tuszádfüdüre. A Gyűjtemények házában rengeteg, de rengeteg kiderfigura volt. Nagyon szép babák voltak a Babakiállításra. A Kalandparkban először féltem, de másodsor könnyebb volt. Nagyon jó volt a kirándulás és jól éreztem magam.

Török Katalin, II. osztály

Anekdota helyett...*Szabó Lőrinc: **Tücsökzene***

*Tudom semmi, de semmi közöttök
hozzám, butuska tücsök a fű között,
mégis jólesik azt képzelni, hogy
mikor így este, ablakot nyitok,
nekem üzentek, sok hű kis barát,
lelkendezve, hogy szép a világ.*

Munkalehetőség Győrben: gombaszedés nők részére, teljesítmény után fizetve, 35 Ft/kg . Szálláslehetőség ingyen (konyha, fürdő használat, meleg-, hidegvíz).

Bónusz: - 25 ledolgozott nap után 15000 Ft,
- három ledolgozott hónap után az útiköltséget visszatérítjük.

Telefon: 0036706446579, 0036706233151,
0036702330511

Eladó fáskazán (alsó és felső rész, keveset használva), valamint egy fehér zománcozott melegítőkályha.
Telefon: 0266-220737

Eladó családi ház Lövete, Motros utca, 1064. szám alatt. Telefon: 0758-745331

Vásárolnék 1,5-2,00 ha területet az erdei részen.
Telefon: 0723-256938

Eladó Lövétén a 985. szám alatti ház, 7 ár területtel.
Telefon: 0742-324634

Eladó erdei terület, 90 ár, Özeresztőben (Kurtapatak), útról könnyen megközelíthető, patak szegélyezi.
Telefon: 0745-999805

Eladó Lövétén a 651. szám alatti ház, gazdasági épülettel és 5 ár területtel.
Telefon: 0747-272669, 0745-217882

Jutányos áron **eladó** fel nem használt sírkő.
Telefon: 0266-220933

Eladó vasöntvény sírkereszt (fejfa), beton alapba öntve, két darab, kőből faragott vázatartóval. Érdeklődni Újnegyed, 10. szám alatt.
Telefon: 07236-73384 vagy 0266-220775

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövetei fiatalok Predealon, 1957-ben. György Andrásné (Pál Erzsébet), Pál Gergely, Orbán Margit, Pál Imréné (Buglya Róza), Sorbán Gáspárné (Tókos Jula). A képet beküldte Pál Imréné, Buglya Róza.

Anyakönyvi hírek 2015. május

Születések száma: 2

MÁRTON TIBOR, született 2015. április 12-én,
MÁRTON ZSOLT és MÁRTON MAGDA, Lövete,
444. szám alatt lakó szülők gyermeke,
MIHÁLY BENCE, született 2015. április 25-én,
MIHÁLY ATTILA és MIHÁLY ILDIKÓ, Lövete,
752. szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasság kötések száma:1

PÁL GERGELY és GÁL EMILIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a májusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

BALÁZS IGNÁCNÉ, MÁRTON ILONA, született
LÁZÁR, Lövete, 1150. szám, született 1931-ben,
ANDRÁS FERENC, Lövete, 1157. szám, született
1936-ban,
GERGELY IMRÉNÉ, született BENCZE TERÉZIA,
Lövete, 294. szám, született 1923-ban

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József,
titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő,
Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft, Nyko Kft

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu